

prima instanță: Gh. Balan
(Judecătoria Botanica mun. Chișinău)
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-3531/14

Î N C H E I E R E

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind
admisibilitatea recursului declarat de către Vizîi Simion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vizîi Simion
împotriva lui Brebu Valeriu cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iulie 2014 prin care a
fost admis apelul declarat de către Brebu Valeriu, casată integral hotărârea
Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 05 decembrie 2013 și emisă o hotărâre
nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 05 martie 2013 Vizîi Simion a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Brebu Valeriu cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 05 decembrie 2013
acțiunea a fost admisă integral, fiind încasată de la Brebu Valeriu în beneficiul lui
Vizîi Simion suma de 98 400 euro cu titlu de datorie și suma de 13 000 lei cu titlu
de compensație pentru plata taxei de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iulie 2014 a fost admis apelul
declarat de către Brebu Valeriu, casată integral hotărârea Judecătoriei Botanica
mun. Chișinău din 05 decembrie 2013 și emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea
lui Vizîi Simion a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la Vizîi
Simion în beneficiul lui Brebu Valeriu suma de 13 000 lei cu titlu de compensație
pentru plata taxei de stat la depunerea apelului și 5 000 lei cu titlu de cheltuieli
pentru asistență juridică, iar în total suma de 18 000 cu titlu de cheltuieli de
judecată.

La 08 septembrie 2014, în termenul prevăzut de lege (art. 434 alin. (1)
CPC), Vizîi Simion a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău
din 17 iulie 2014, cerând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței
de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul în motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei recurate.
Pretinde că Curtea de Apel Chișinău a interpretat și aplicat în mod eronat normele

de drept material, în rezultat emițând o soluție ilegală și neîntemeiată. Susține că instanța de apel în mod greșit a concluzionat că contractul de vânzare-cumpărare nr. 3673 din 22 iulie 2010 a terenului cu suprafața de 0,12 ha și depozitului edificat pe acesta, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Muncești nr. 73, nr. cadastral 0100301207, încheiat între SA “Tera-L”, în calitate de vânzător, și SRL “Automega”, în calitate de cumpărător, completează recipisa din 22 iulie 2010 prin care Brebu Valeriu recunoaște faptul primirii de la Vizîi Simion a sumei de 98 400 euro pentru vânzarea terenului și depozitului amplasate pe aceeași adresă. Consideră că în situația în care intimatul a recepționat suma litigantă, fapt confirmat prin recipisă, și nu i-a vândut imobilele de pe adresa mun. Chișinău, str. Muncești nr. 73, comercializându-le către o terță persoană juridică, acesta este ținut la rambursarea sumei. Mai indică recurentul că contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat între persoane juridice, iar faptul că dânsul este administrator și unicul asociat al SRL “Automega” (cumpărător), intimatul fiind administratorul SA “Tera-L” (vânzător), nu are nici o relevanță în prezenta pricină deoarece recipisa din 22 iulie 2010, pe care o prezintă în susținerea acțiunii, a fost perfectată de către Brebu Valeriu în calitate de persoană fizică. Subliniază că contractul de vânzare-cumpărare a imobilelor și recipisa constituie două tranzacții separate întrucât subiecții acestor raporturi juridice sunt diferiți, într-un caz societățile “Tera-L” și SRL “Automega”, iar în alt caz persoanele fizice Brebu Valeriu și Vizîi Simion. Consideră că argumentele enunțate supra se încadrează în temeiurile declarării recursului și condiționează admiterea acestuia.

La 07 noiembrie 2014 în adresa intimatului Brebu Valeriu a fost expediată copia recursului declarat de către Vizîi Simion, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 08 decembrie 2014 Brebu Valeriu a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat și abuziv al acestuia și a solicitat respingerea lui ca fiind inadmisibil. Susține că motivele enunțate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile legale ale recursului, fiind declarative. Indică intimatul că Curtea de Apel Chișinău a stabilit în mod just circumstanțele de fapt ale cauzei, precum și a aplicat corect normele relevante de drept material, conchizând că recipisa din 22 iulie 2010 semnată de dânsul completează contractul de vânzare-cumpărare nr. 3673 din 22 iulie 2010 a imobilelor pe adresa mun. Chișinău, str. Muncești nr. 73, nr. cadastral 0100301207, încheiat între SA “Tera-L”, în calitate de vânzător (administrator Brebu Valeriu), și SRL “Automega”, în calitate de cumpărător (administrator, asociat unic Vizîi Simion). Mai indică că recurentul demonstrează un comportament lipsit de diligență, având unica intenție să inducă în eroare instanțele judecătorești și să se îmbogățească fără justă cauză.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Vizîi Simion în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referința intimatului Brebu Valeriu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Potrivit art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vizîi Simion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Argumentul recurentului precum că Curtea de Apel Chișinău a interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material și anume în mod greșit a concluzionat că contractul de vânzare-cumpărare nr. 3673 din 22 iulie 2010 a terenului cu suprafața de 0,12 ha și depozitului edificat pe acesta, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Muncești nr. 73, nr. cadastral 0100301207, încheiat între SA “Tera-L”, în calitate de vânzător, și SRL “Automega”, în calitate de cumpărător, completează recipisa din 22 iulie 2010 (prin care Brebu Valeriu recunoaște faptul primirii de la Vizîi Simion a sumei de 98 400 euro), nu poate fi reținut ca temei al admisibilității prezentului recurs deoarece este neîntemeiat.

Suportul probatoriu al pricinii relevă cu certitudine că recipisa enunțată, semnată de către intimatul Brebu Valeriu, și contractul de vânzare-cumpărare a

imobilelor încheiat între SA “Tera-L”, în calitate de vânzător (administrator Brebu Valeriu), și SRL “Automega”, în calitate de cumpărător (administrator, asociat unic Vizîi Simion) se află într-o legătură directă, referindu-se la tranzacția de înstrăinare a acelorași bunuri imobile (teren și depozit), de către aceleași persoane și în aceeași zi 22 iulie 2010.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului cu privire la faptul că recipisa litigantă a fost semnată de către Brebu Valeriu în calitate de persoană fizică, respectiv ea instituie asupra ultimului obligații de rambursare a sumei de 98 400 euro, deoarece este vădit abuziv și contrar principiului bune-credințe, demonstrând intenția recurentului de a se îmbogăți fără justă cauză.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate, și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vizîi Simion, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vizîi Simion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi